nenud, et ta kasutamiseks ja elamiseks on muutunud täiesti kõlbmatuks, mispärast ta seisis kasutamata juba pikemat aega.

Selle hoone müük äravedamiseks kuulutati välja ja kõrgema hinna ta eest — 70 kr. — pakkus Vana-Liiguma nr. 4 talu pidaja.

Linnavalitsuse ettepanekul Linnavolikogu 2. juulil 1934 otsustas müüa hoone 70 krooni eest.

Tartu Maakorralduse-komisjon oma otsusega 29. okt. 1934 määras Sootaga mõisa külge kuuluva, linna päralt oleva, Kõrtsi talukoha, mille suurus 72,772 ha, eraldamisele selle talu kasutajale Kogukonna-, asutiste- ja erarendimaade korraldamise seaduses ettenähtud alustel. Selle sead. § 20 põhjal võis eraldada maad mitte üle 50 ha, kuid arvesse võttes seda, et 50 ha eraldamisega Kõrtsi talust oleks linnale üle jäänud hooneteta ja suuremalt osalt soo all olev 22,772 ha suurune maatükk, millest ei oleks saanud korralikku ja elujõulist talukohta ja millele hoonete ehitamine oleks nõudnud suuri summasid, andis Linnavalitsus omalt poolt põhimõttelise nõusoleku Kõrtsi talukoha eraldamiseks terves, s. o. 72,772 ha suuruses, tingimusel, et 22,772 ha suuruse hooneteta maatüki hinnaks arvatakse 1 200 krooni.

Maakorralduse-komisjoni otsuse järgi on Kõrtsi talu maa hinnaks 2 112 krooni ja päraldiste (hoonete) hinnaks 5 027,59 krooni, kokku 7 139,59 krooni. Sellest summast talu omandaja peab tasuma linnale 39,59 krooni hiljemalt 1. jaanuariks 1935. a. ja 1 200 krooni kolme aasta jooksul, arvates talu eraldamise kava kinnitamise otsuse seadusejõusse astumise päevast, makstes võlasummalt 6% intresse. Ülejäänud osa talu hinnast 5 900 krooni tasub linnale riik asunduskapitalist ühes seaduslikkude intressidega kolme aasta jooksul, arvates talu selle omandaja nimele kinnistamise päevast.

Peale selle talu senine kasutaja soovis eraldatud talu edasi müüa. Linnavalitsus otsustas ostueesõigusest loobuda.

27. aug. 1934 otsustas Linnavolikogu kokkuleppe teel lõpetada juba aastaid kestnud kohtuprotsessi end. Sootaga mõisa rentniku Meta Schmidt'iga Sootaga mõisa tehtud ehituste hinna pärast. 1907. aastal Linnavalitsus rentis välja Sootaga mõisa 24 aasta peale. Rendilepingu tingimuste põhjal ehitas rentnik omal kulul kivist karjalauda 200 looma jaoks, kivist sepikoja ja puusepakoja ühes korteriga sepa ja puusepa jaoks, kivist kuivatuse ja meiereihoone. Kõik need hooned pidid renditähtaja möödumisel langema tasuta linna omanduseks. Senise rentniku surma järele sõlmiti uus leping tema lesega ühe aasta peale ning uue lepingu järgi linn kohustus maksma Meta Schmidt'ile, kui ta jäädavalt Sootaga mõisast lahkub, tasu tehtud ehituste eest õiglase hindamise

Tartu III, lk. 151